

E. Jeanselme. *Sur un aide-mémoire de thérapeutique byzantin contenu dans un manuscrit de la Bibliothèque Nationale de Paris*, σελ. 147-170.

Μετὰφρασις καὶ σχόλια ἐπὶ ἐνὸς ἱατρικοῦ κειμένου, περιεχομένου εἰς τὸν ἑλλην. συμπληρωμ. κώδικα 764 τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων.

Michel Lascaris. *Le patriarcat de Pe' a-t-il été reconnu par l'Eglise de Constantinople en 1375?*, σελ. 171-175.

Εἶναι κοινῶς παραδεδεγμένον ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἀνεγνώρισε, τῷ 1375, τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Ἰπέκ. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ μιᾶς σερβικῆς πηγῆς. Ὁ κ. Μ. Λάσκαρις προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ, στηριζόμενος ἐπὶ ἀγνώστου μαρτυρίας τῆς *Ἐκθέσεως νέας* (συνταχθείσης τῷ 1386), ὅτι οἱ οἰκουμενικοὶ πατριάρχαι δὲν ἀπένειμον εἰς τοὺς ἀρχιεπισκόπους Ἰπέκ τὸν τίτλον τοῦ Πατριάρχου.

J. Laurent. *Byzance et les origines du sultanat de Roum*, σελ. 177-182.

Αἱ μαρτυρίαι τῶν Ἀράβων καὶ Περσῶν ἱστορικῶν περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ σουλτανάτου τοῦ Ροῦμ (τῆς Ρωμανίας) οὔτε σαφεῖς, οὔτε ἀξιόπιστοι εἶναι. Περισσότερον ἐνδιαφέρουσαι εἶναι αἱ πληροφορίαι τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων, τὰς ὁποίας ἐκδέτει ὁ κ. Laurent. Κατὰ ταύτας ὁ σελιζουκίδης Σουλεϊμάν, ἀφοῦ ὑπηρετήσεν ὡς μισθοφόρος τοὺς Βυζαντινοὺς αὐτοκράτορας, ἐγκατεστάθη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ἵδρυσεν ἴδιον κράτος, μὲ πρωτεύουσαν τὴν Νίκαιαν, μικρὸν πρὸ τοῦ 1081.

Ct. Lefebvre des Noëttes. *Le système d'attelage du cheval et du bœuf à Byzance et les conséquences de son emploi*, σελ. 183-190.

Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὸν τρόπον τῆς ζεύξεως τοῦ ἵππου καὶ τοῦ βοῦς παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς. Ἡ μελέτη εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα διὰ τὰ γενικὰ πορίσματα τῆς σχετικῆς ἐρεῦνης. «Ἡ Ἑλληνικὴ αὐτοκρατορία, λέγει ὁ κ. Lefebvre des Noëttes, οὐδέποτε ἐγνώρισε τὴν πολύτιμον κινητήριον δύναμιν, ἡ ὁποία ἀνεμόρφωσε τὸν λατινικὸν κόσμον τῆς Δύσεως ἀπὸ τοῦ 1' αἰῶνος καὶ τὸν ᾠδήγησε πρὸς τὰς νεωτέρας τεχνικάς, οἰκονομικάς καὶ κοινωνικάς κατακτήσεις» (σελ. 189-190).

B. Leib. *Contribution à l'étude des manuscrits et du texte de l'Alexiade d'Anne Comnène*, σελ. 191-199.

Περὶ τῶν πρώτων ἐκδόσεων καὶ περὶ τῶν χειρογράφων τῆς «Ἀλεξιάδος» τῆς Ἄννης Κομνηνῆς. Εἰς τὸ τέλος ἐνδιαφέρουσαι διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ προοίμιον τῆς «Ἀλεξιάδος».